



Interpellation av Ingela Nylund Watz (S) om patientens rätt till vård i tid

Sedan 2005 har det funnits en garanterad tidsgräns för hur länge en patient som längst ska behöva vänta på att få vård, den så kallade vårdgarantin. I överenskommelsen mellan staten och landstingen framgår att landstingen bär ansvaret för att informera patienterna om sina rättigheter samt hänvisa till annan vård om väntetiden överträder vårdgarantin. Patienten ska då i första hand hänvisas vård hos annan vårdgivare inom landstinget, och i andra hand till vårdgivare i annat landsting.

Under 2009 lanserade den borgerliga regeringen Kömiljarden. Samtliga landsting som till 80 procent levde upp till Vårdgarantin skulle få dela på en miljard i statligt stöd. För Stockholms läns landsting innebar det 200 miljoner kronor. Då köerna sedan 2006 ökat rekordartat under den borgerliga majoritetsperioden hade Stockholms läns landsting ett dåligt utgångsläge. För att ändå få del av kömiljarden flyttades 60 procent av alla väntande patienter över till en ny kö, den för patientvald väntan. På så sätt försvinner patienterna ur den officiella väntetidsstatistiken och tillgänglighetssiffrorna förbättras.

I kön för patientvald väntan förlorar patienten sin rätt till vård inom vårdgarantins tidsramar, vilket innebär att 8 500 stockholmare förlorat sina patienträttigheter på grund av fusk med statistiken. Patienterna har fått hem brev där de uppmanas kontakta vårdgarantikansliet om de har synpunkter på att vänta längre än vårdgarantin, om de inte gjort det har de placerats i kön för självvald väntan.

Med anledning av ovanstående vill jag fråga sjukvårdslandstingsrådet:



- Är det rätt att patienten ska bära ansvaret för att få vård inom ramen för Vårdgarantin?
- Är det rätt att föra över 60 procent av alla väntande patienter till en vårdkö där de blir av med sina patienträttigheter för att klara Kömiljarden?

Stockholm den 4 februari 2010

Ingela Nylund Watz